

บทละครวิทยุ

เรื่อง

วิญญานพยายาบท (ภาคจบ)

บทประพันธ์ ของ สด กรุมะโรหิต แสดงทางวิทยุกระจายเสียงทหารสื่อสาร วันที่ ๒๐

พฤษภาคม ๒๔๘๕

& ๐๗๐๓๓๖๖๖. (๐๗๑๖๖๖๖๖ ๕)

คำบรรยาย

สวัสดิ์ท่านผู้ฟังที่เคารพ

เมื่อสองสัปดาห์ก่อน " เรื่องวิญญานพยายาบท " ของ สด กรุมะโรหิต ได้จบลงถึงตอนสำคัญตอนหนึ่ง คือตอนที่ชวนใจขอให้ยัยศิริมาอยู่เป็นเพื่อน เพราะในเวลาสองยามคืนนั้น วิญญานของวิทยาจะมาเอาชีวิตของชวนใจไป ตามคำของวิทยาซึ่งได้ตายไปแล้วครบรอบปีพอดี ขณะที่ชวนใจไปขอความช่วยเหลือยัยศิริเจ้าของสำนักงานสืบสวนสันติราษฎร์ ยังมีเวลาเหลืออีก ๑ ชั่วโมงก็จะถึงสองยาม ชวนใจได้เล่าให้ยัยศิริฟังถึงเบื้องหลังของการตายของวิทยา ซึ่งมีประเด็นสำคัญอยู่หลายประเด็น เนื่องจากเรื่องนี้ เป็นเรื่องที่ลึกลับ ซับซ้อนมาก จึงควรทวนประเด็นเหล่านี้ไว้อีกครั้งหนึ่ง เพื่อช่วยความทรงจำของท่านผู้ฟัง ต่อไปนี้เป็นประเด็นของเรื่องที่ได้นำเสนอไปแล้ว -

วิทยา สามีซึ่งหนึ่งของชวนใจออกไปดูงานการค้าในอังกฤษ พอเกิดสงครามครั้งที่แล้ว ก็ติดอยู่ในอังกฤษกลับไม่ได้.

ชวนใจรักกับวิสูตรก่อนจะแต่งงานกับวิทยา ระหว่างวิทยาไปอังกฤษ ชวนใจกับวิสูตรก็ เขียนจดหมายรักถึงกัน และหาโอกาสติดต่อกัน.

คืนวันหนึ่ง ปี ๒๕ มาถึงระเบิดบริเวณบ้านชวนใจ รุ่งขึ้นปรากฏว่ามีโจรกรรมเกิดขึ้นที่บ้านชวนใจและบ้านวิสูตร ไม่มีอะไรหายนอกจากจดหมายรักสองม้วนที่คนทั้งสองเขียนถึงกัน และต่างก็เก็บไว้ในตู้อย่างแข็งแรง เชพถูกเปิดออกโดยไม่มีรอยฉีกแฉะ.

ในวันรุ่งขึ้นนั้นเอง วิทยาก็มาปรากฏตัวอย่างไม่มีที่ถ่วง ชวนใจกับวิสูตรนั่งอยู่กับชวนใจสองต่อสอง เขาบอกว่าเขาเป็นแนวของพันธมิตร เขามาได้ด้วยการโคตรม วิทยาแสดงความหึงหวงอย่างรุนแรง บอกว่าเขาจะมาพยายาบทวิสูตร และจะมาเอาตัวชวนใจไปกับเขาในวันครบรอบปีที่เขามาถึงบ้านจากวันนั้นเป็นต้นไป เขายืมปืนมาจากวิสูตร แล้วก็ยิงทะลุหัวใจตัวเอง วิทยาไม่ได้อดมองตายอย่างที่เขาจะเป็น เขากลับใจมาหาวิสูตร ยืมปืนไขวิสูตรถือไว้ แล้วจึงล้มลงสิ้นใจ.

วิสูตรไม่มีทางแก้ตัวเมื่อถูกฟ้องว่าเขาฆาตกรรม ศาลไม่เชื่อว่าวิทยาจะเดินเข้ามาส่งให้วิสูตรใดเมื่อถูกยิงที่หัวใจแล้ว แพทย์ยืนยันว่าคนที่ถูกยิงตรงหัวใจอย่างวิทยาจะต้องล้มลงและตายทันที ชวนใจเป็นพยานให้วิสูตร แต่ไม่มีใครเชื่อ เพราะใคร ๆ ก็รู้ว่าชวนใจมารักอยู่กับวิสูตร ผลที่สุดวิสูตรก็ถูกตัดสินประหารชีวิต.

ศพวิทยาถูกนำไปบรรจุไว้ยังวัด ยังไม่ตกลงกันว่าจะเผาเมื่อใด แล้วเวลาก็ผ่านไปครบ ๑ ปีพอดี ในวันครบปี ชวนใจก็ไปหาหารือกับยัยศิริเจ้าของสำนักงานสืบสวนสันติราษฎร์ เพื่อขอความช่วยเหลือ เพราะคิดว่าคำพูดของวิทยาที่ว่าจะมาเอาตัวไปในวันนั้น จะกลายเป็นความจริงขึ้นมา

ทั้งหมคนึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในตอนที่ได้แสดงไว้เมื่อสองสัปดาห์ก่อน
ต่อไปนี้เป็นรายชื่อนามของผู้แสดงและเจ้าหน้าที่ในการแสดงเรื่อง "วิทยาน

พยาบาล "คอนจบ

127๗๖

.....แสดงเป็น	ยวนใจ
..... "	ชัยศิริ
..... "	เจ้าคุณวิเทศ
..... "	คุณหญิงวิเทศ
..... "	นายแพทย์อารีย์
..... "	ร.ศ.อ. ชวลิต
..... "	จิว
..... "	จูน
ลัดดา สารตายน	กำกับการแสดง
ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง	กำกับดนตรี
.....	กำกับเสียง

" วิทยานพยาบาล " คอนจบ ของ สก ภูมโรจิต จะเริ่มแสดง ณ บัดนี้
(ดนตรี) 15.๓๐-๑๖.๑๕-๑๖

๕๕๑.

(เสียงลมหายใจ — เสียงฟารอง — เสียงฝนตก — เสียงใบไม้เขยิบๆ ฯลฯ)

ทำเสียงเวลานี้สัก ๑๕ นาที แล้วก็เริ่มบทเจรจา เมื่อเริ่มบทเจรจาแล้ว ให้ทำเสียง
ฝนลมหายใจ ใบไม้เขยิบๆ แต่ต้องพยายามให้ทำตลอดไปอย่างเบาๆ ตลอดเรื่อง มีเว้น
ระยะบ้างตามความเป็นจริง ตรงไหนให้ทำดังเป็นพิเศษก็จะบอกไว้ในตอนนั้น ต้องมีคน
เสียงเวลานี้ประจำ)

พระยาวิเทศ ยวนใจ ลูกควรจะเข้านอนแต่หัวค่ำ พอลึกแล้วนอนหลับสบายได้ใจก็จะสบาย
ไปเอง

ยวนใจ ลูกนอนไม่หลับหรือลูกจะ ใจมันตื่นชอบกลจะพยายามอย่างไรก็ยังไม่อยู่
เมื่อเขาถูกไปหาหรือคุณชัยศิริ แกบอกให้ลูกคุมสติให้ดี

คุณหญิงวิเทศ นั่นสิ . ลูกต้องทำใจให้ดีไว้

ยวนใจ แต่ใจยังสั่นอยู่เรื่อยเชียวละ . รู้สึกเหมือนกับจะเป็นลม

คุณหญิง เอายามลมควมไว้ลูก

ยวนใจ ลูกนอนคนเดียวไม่ได้อะไรหรือลูก ถ้าพี่ชายเขากลับมาอีก ลูกก็คงตกใจตายแน่นอน

คุณหญิง เรียกนังจิวไปเป็นเพื่อนสิ จิว — จิว — มันไปไหนของมันนะ?

เจ้าคุณ มันไปอยู่กับเจ้าจูนนะสิ

คุณหญิง เจ้าคุณละรู้สึก พอลอยนอนจิว เป็นต้องพูดถึงทุกที ระวังนะ อย่าให้มัน
จับใจอีกก็แล้วกัน

เจ้าคุณ (หัวเราะ) ฉันก็ไม่ได้ว่าจะไร่น่า คุณหญิงคิดเอาเองต่างหาก

คุณหญิง

จิว

คุณหญิง

ร

จิว

ยวนใจ

เจ้าคุณ

คุณหญิง

ยวนใจ

คุณหญิง

เจ้าคุณ

ยวนใจ

ดู

คุณหญิง

ยวนใจ

เจ้าคุณ

ยวนใจ

คุณหญิง

ยวนใจ

เจ้าคุณ

ยังจิว— จิวเอ๋ย นี่มันไปไหนของมัน

(ซานโกด) ซา — (เสียงเดิน) ท่านไหนหาหรือเจ้าคะ?

นี่ — เอ็งไปนอนกับแมยวนใจนะ อย่าพึ่งหาออกมาข้างนอกเป็นอันขาด
รู้ไหม?

เจ้าคะ

แมย — ลูกอยากจะนั่งอยู่กับคุณแม้อย่างนี้แหละค่ะ อยู่กันหลาย ๆ คนคอย
อุ้มใจก็เหนื่อย ลูกไม่คิดเลยว่าพี่ท้าว จะทำอย่างนี้

เรื่องมันไม่น่าเชื่อ พอ ~~พอ~~ นึกไม่ถึงว่าวิทยุของวิทยุจะแรงถึงเพียงนี้
ส่งสารวิสูตร เรื่องที่เกิดขึ้นที่วัดเมื่อตอนบ่าย มันไม่น่าเชื่อเลย.

แต่ลูกเชื่อค่ะ พี่ท้าวมาหลอกลูกทั้งแถมตอนยิงตัวตาย ลูก ~~ก็~~ เชื่อว่าคืนนี้พี่ท้าว
ก็คงจะมาอีก

เกิดมาไม่เคยพบเรื่องอย่างนี้ เรื่องที่วัดเมื่อตอนบ่ายมันประหลาดเหลือเกิน
เจ้าคุณ

แกหลอกเราให้หลงเชื่ออยู่ตลอดปีเต็ม ๆ นี่ถ้าไม่ไปเปิดโลงออกดูก็คงไม่รู้ว่
แกหลอกเรา

ไม่ต้องสงสัยหรอกค่ะ คุณพ่อ ถิ่นนอน มีพี่ท้าวมาหมายาพิสูตร มาเอา
ชีวิตวิสูตร นี่วิสูตรก็ตายไปแล้ว ยังเหลือแต่ลูก เชื่อว่าเขาจะมาอีกในคืน
วันนี้เวลาสองยาม นี่ก็สัปดาห์เขาไปแล้ว (ถอนใจอย่างหุนหุน) นี่

ลูกจะทำอย่างไรดี — — — คุณแม่คะ — — — ลูกจะทำอย่างไรดี — —
ลูกคงตายแน่ — — —

ทำใจให้เข้มแข็งไว้เถอะ ยวนใจ อย่าไปเชื่อใ้มากนัก วิทยาอาจไม่มา
อีกก็ได้ แก่คงอยู่ไว้เล่น ๆ อย่างนั้นเอง

เห็นจะไม่สู้เล่น ๆ หรอกค่ะ คุณแม่คะ เมื่อพี่ท้าวมาเอาชีวิตวิสูตรได้ ก็คง
จะมาเอาชีวิตลูกได้เหมือนกัน

เสียงลมพัดแรงมากขึ้น กิ่งไม้ไม้เล็กเล็กดังกราว ๆ มีเสียงฟ้าร้องควาย ~~ค~~
เป็นระยะ ๆ

เออ — ยวนใจ ดูเหมือนพ่อไคยีนลูกพูดว่าถ้าวันนี้คุณชัยศิริจะมาอยู่เป็นเพื่อน
ไม่ว่างหรือ?

คะ — แก้วจะมา แก้วว่าเมื่อตอนเย็นนี้จะไปที่วัดด้วยเหมือนกันคะ แก้ว
คิดอะไรจึงไม่ได้ไป ลูกคิดว่าถ้าวันนี้นัดจะมาแน่นอน

เขาจะช่วยอะไรไคยหรือ คุณชัยศิรินะ?

ก็คงจะเป็นกำลังใจเท่านั้นแหละค่ะ ถ้าพี่ท้าวเล่นแบบนี้ ใครก็ช่วยไม่ได้

พอลูกว่าลูกพยายามนอนให้หลับ แล้วใจก็คงจะสบายไปเอง เขาไปนอนเสีย
เถอะ ยวนใจ ไ้ทั้งจิวไปอยู่เป็นเพื่อน พ่อจะยังไม่นอน พ่อจะนั่งเป็น
เพื่อนอยู่อย่างนี้จนตลอดรุ่ง ออ— หมออารีย์ กับคุณหวลิตสารวัตรก็ว่าจ.มา.

อยู่เป็นเพื่อนเหมือนกัน ไปซี ขวนใจ เชื่อพอเถอะ ชื่นนั่งอยู่ใจก็กระวนกระวาย
นอนหลับแล้วเลิกคิด มันก็ลืมไปเอง

ขวนใจ แรกคิดนึกความนอนไม่หลับ

คุณหญิง ไปเถอะลูก พยายามหน่อย ใจจะได้ไม่คิด จิว เอ็งต้องนั่งอยู่ชดชวยตลอดเวลานะ
ถึงหลับแล้วก็ออกมาไม่ได้ ภูโหม

จิว เจาคะ นั่งอยู่ตลอดรุ่งหรือเจาคะ

คุณหญิง เออ- ตลอดรุ่ง เอ็งจะทองไม่นอน เข้าใจไหม

จิว เจาคะ แด- เออ- ขอแม่ว่าแม่วัยอีกสักคนไม่ได้หรือคะ แหม- ถ้าคุณหลับ
แล้วอี- นั้นนั่งอยู่คนเดียว- แด- เออ- คุณวิथाทานก็เสียเลยด้วย-----

คุณหญิง เอ็งไม่ต้องการเห็นมาก วาใจ ขวนใจ แมคิดว่าลูกควรจะไปนอนให้หลับ
เสียดีกว่า เชื่อแม่เถอะ

ขวนใจ คะ ลูกจะพยายาม แดท่านนอนไม่หลับลูกก็จะออกมาข้างนอกนะคะ

(เสียงผีเฝ้าขวนใจกับจิว เดินออกจากห้องนั่งเล่นไป) & ๕ ๑๕:

(เสียงผีเฝ้าจนออก)

จุน รับประทาน คุณหมอรียกับสรวัทรชวลิตมาครับ

เจ้าคุณ ออ พอดีทีเดียว เจ้าจุน ไปเชิญเข้ามาได้เลย

(เสียงผีเฝ้าจุนเดินออกไป- แล้วก็มีเสียงผีเฝ้าหลายคนเดินเข้ามา)

เจ้าคุณ แหม- เชิญ- เชิญ ผมกำลังนอนอยู่ที่เดียว เก่งเหลือเกิน อุตสาหัสผาฝนมาจนได้
รับประทานอาหารมาหรือยัง เอาไว้สักสักนึกหนึ่งเห็นจะคืนะคุณชวลิต

ชวลิต เราไปว่ากันมาเรียบร้อยแล้วครับ นี่เรายังไม่ได้กลับบ้านเลยครับ ไปเตร
กันที่บางลำภู ผมขอโทษที่มาช้าไปหน่อย นี่สัพพัญญูแล้วคิดเผ่นครับ แหม-
พายุแรงเหลือเกิน

อารีย์ พ้อออกจากวัดมณฑุ ผมก็ชวนคุณชวลิตไปบางลำภู ไปว่ากันมาหลายเบ็ด

เจ้าคุณ ชอบคุณเหลือเกิน-คุณหมอ ผม-ออกจากวัดก็แนวมาบ้าน หนักใจแทนแม่ขวนใจ
เหลือเกิน

อารีย์ เป็นอย่างไรบ้างครับ จิตใจดีขึ้นบ้างหรือยัง

เจ้าคุณ แลยังคงเสียชวีอยู่ตามเดิมแหละครับ ที่จริงก็เห็นใจ ผมโดนรู้อย่างแสบ้าง
ก็แยะเหมือนกัน

ชวลิต นี่แกไปไหนละครับ

คุณหญิง คุณหมอยากหมหรือคะ ให้หลับเสียจะได้ไหม

อารีย์ เอะ- ไม่ควรให้อยู่แต่ลำพังคนเดียววนะครับ แกอาจชดได้ ถ้าลงตกใจอะไรผม
แต่นึกเดียว

คุณหญิง
อารีย์ คิณินไถนางจิวไปนั่งเป็นเพื่อนคะ
ฉล - ด้ายงั้นก็คิดแล้ว มันก็สำคัญด้วยกันนี้แหละครับ เพราะคุณยวนใจแกล้ง
ขวัญมาจากวัดมณฑุกั้งแต่เป็นแล้ว
ชวลิต เราตกลงกันมานั่งเฝ้าใต้ถุนถาวร สำหรับผมถือเป็นหน้าที่ทั้งทางตรงและทางอ้อม
ที่เกี่ยว ผมคิดว่าผมคงรับผิดชอบอยู่มากในคดีเรื่องนี้ เพราะผมเป็นเจ้าหน้าที่
และได้คลุกคลีกับคดีมาตั้งแต่ต้น.

§ "The Swan"
ทช. ด. ๒๖๖๖
๑๖๖๖/๖๖๖๖ ๖๖๖๖

(เสียงมีเท้า --- จูนออก)
จูน คุณชย ชัยศิริมาครับ
เจ้าคุณ คิณินไถนางจิว ไปเชิญเขาเข้ามาสิ เจ้าจูน
+ เสียงมีเท้าจูน --- และ มีเท้าชัยศิริเดินเข้ามา

ชัยศิริ กระผมขอชัยศิริครับ คุณยวนใจขอให้มาช่วยเหลือในคำวันนี้ ได้เท่าที่จะทราบ
เรื่องแล้ว

เจ้าคุณ ครับ ยวนใจเขาเล่าให้ฟังแล้ว ผมคงชอบคุณมาก ฝนตก ก็ยังลุกขึ้นมา ล้อ--
ผมขอให้อภัยคุณหมอลาวันครับ มันคุณชวลิตสารวัตร คุณหมอลกับคุณชวลิตคงเคยไต่
ข้อคุณชัยศิริมาแล้ว.

ชวลิต ทานอธิบดีเคยเล่าให้พวกเราฟังเสมอครับ ว่าคุณชัยศิริเคยช่วยการสืบสวนของ
ตำรวจมก

ชัยศิริ ก็ในฐานะที่เป็นพลเมืองก็ครับ ไม่มีอะไรมากไปกว่านั้น , แล้วก็---ทางสำนัก
งานสืบสวนสันติราษฎร์ของเราก็จำเป็นต้องติดต่อกันมามากกับตำรวจเกือบ
ทุกคดี คดีคุณวิทยานี้ ผมก็สนใจมาก พลก็คุณยวนใจไปหาว่า ผมก็เลยอยากจะมาฟัง
เรื่องนี้ ผมขอโทษครับที่ไม่ได้ไปทั่วเมื่อตอนบ่าย เพราะติดธุระเสียที่บางขุนเทียน
เราก็เพิ่งกลับมาจากวัดเมื่อตอนพลบ คุณคงยังไม่รู้ว่าเกิดเรื่องใหญ่ทางวัด
ไม่ทราบเลยครับ ห่าอะไรครับ?

เจ้าคุณ เรื่องมันน่าสนใจ คุณก็ไม่เชื่อหรือว่าเรื่องผี ๆ สาร ๆ แต่มันเล่นเงางงไปหมด
ชัยศิริ คุณคงทราบเรื่องตอนตน ๆ บ้างแล้ว เพราะยวนใจคงจะไปเล่าให้ฟังเมื่อเขา
เจ้าคุณ แต่เรื่องทั่ววัดเมื่อตอนเย็นครับ มันน่ากลัวเหลือเกิน
คุณหญิง ทั้ง ๆ ที่คิณินเป็นแม่ของวิทยา แต่ก็กลัวกลัวไม่ไ้ ไม่รู้ว่าทำไมถึงกลัวอย่างนั้น
ชัยศิริ เรื่องอะไรกันครับ ที่เกิดทั่ววัดเมื่อเย็น? นี่คุณยวนใจไปไหนละครับ?
คุณหญิง คิณินให้ไปนอนคะดาหลับเสียได้ ใจจะไ้ลืม
ชัยศิริ ตรงกับความคิดของผม ผมอยากให้คุณยวนใจหลับ คุณยวนใจอาจเป็นอันตราย
ไ้ถ้าคิดมากไปหรือตกใจอะไรไป มันเรื่องของจิตก็ใจครับ ถ้าเราสนใจไ้
คุณสติไ้ ก็ไม่เป็นไร แต่มันไม่เชื่อว่าคุณยวนใจจะคุมสติไ้ ยิ่งให้สองยาม 5

ครบรอบปีที่วิทยาลัยเขาตาย แต่มันบังเอิญที่วันนี้ผมคิดจะสำคัญมากจะทำงานไม่ทันจึงเลื่อน
ไปพรุ่งนี้ วันนี้ตอนเย็น จึงนัดกันไปเที่ยวเพื่อเตรียมการงานพรุ่งนี้พรุ่งนี้พรุ่งนี้พรุ่งนี้พรุ่งนี้พรุ่งนี้พรุ่งนี้พรุ่งนี้
นิมนต์เจ้าไว้พรหมเป็นตน ถ้าคุณไปด้วยวันนี้ คุณคงจะเห็นเหตุการณ์โคตรล่อ คึกว่า
ผมเล่ามากที่เดียว.

ชัยศิริ กรุณาเล่าให้ผมฟังให้ละเอียดอีกครับ.

เจ้าคุณ เราไปเยี่ยมศพวิทยาลัยเขาตายในภูฏาน พอกลับออกมาถึงศาลาที่พักเพื่อนของวิทยาลัย
เพิ่งกลับมาจากยุโรป แก่ชื่อประพัฒน์ ชาวที่พัฒน์นำมาบอกพวกเราทำให้ทุกคนตลึง
ไปหมด

ชัยศิริ ทำไมครับ?

เจ้าคุณ ประพัฒน์ยืนยันว่า วิทยาลัยเขาตายในเบอร์ลิน เมื่อปีกลาย

ชัยศิริ คุณวิทยาลัยเขาตายในเบอร์ลิน แนหรือครับ?

เจ้าคุณ คุณประพัฒน์ยืนยันว่าแน่ เพราะกระโหลกครมลงมาด้วยกัน พอถึงคืนก็ถูกทหารเยอรมัน
ยิงตายอยู่ข้าง ๆ คุณประพัฒน์ ตัวคุณประพัฒน์เองถูกยิงที่ขา เลยถูกจับเป็นเชลย เพิ่ง
ถูกปล่อยเมื่อสงครามสงบ

ชัยศิริ คุณประพัฒน์มีใครเล่นละครครับ?

เจ้าคุณ แกล้งใจจะแยะแล้ว เมื่อผมบอกว่าวิทยาลัยเขาตายในภูฏาน แก่จะพูดเล่นได้ยังไง
แกล้งใจไม่เชื่อว่า ที่วิทยาลัยเขาตายในเบอร์ลินเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริง ๆ

ชัยศิริ คุณวิทยาลัยเขาตายในเบอร์ลิน เมื่อปีหนึ่งมาแล้ว แต่ทำไมคุณวิทยาลัยเขาตายอีกใน
กรุงเทพฯ ? ผมไม่เคยได้ยินเลย เรื่องอย่างนี้

เจ้าคุณ ที่ประหลาดก็คือ จากปากของคุณประพัฒน์ปรากฏว่าวิทยาลัยเขาตายที่เบอร์ลิน เมื่อวันที่
๑ พฤษภาคม หรืออีก ๕ วันต่อมาคือวันที่ ๖ พฤษภาคม วิทยาลัยเขาตายที่กรุงเทพฯ
แล้วก็มาyingตายเป็นอีกตอนชวนชวนใจกับวิสูตร หมายความว่าของวิทยาลัยเขาตายใน
กรุงเทพฯ ๑ หลังจากตายแล้วที่เบอร์ลิน เพียง ๕ วัน

ชัยศิริ คุณประพัฒน์ไม่ได้นับไปนะครับ ?

เจ้าคุณ พุทโธ — — มันยังงั้น ผมก็แทบไม่เชื่อว่าคุณประพัฒน์แกพูดจริง คุณประพัฒน์ก็เหลือ
เชื่อว่าวิทยาลัยเขาตายที่กรุงเทพฯ ๑ หลังจากที่ถูกยิงตายแล้วที่เบอร์ลิน เราไม่มี
ทางจะพิสูจน์ให้ทุกฝ่ายเชื่อใจตัวเองได้ ว่า เหตุการณ์ที่ได้เกิดขึ้นที่เบอร์ลิน
และที่กรุงเทพฯ ๑ เป็นเรื่องที่ได้เกิดขึ้นจริง ๆ ผมจึงขอให้ไปเปิดภูฏานให้แน่ใจ เพราะ
ถ้าวิทยาลัยเขาตายในเบอร์ลิน ศพก็ต้องอยู่ในเบอร์ลิน จะมาอยู่ในกรุงเทพฯ ไม่ได้
แล้วยังงั้นครับ?

เจ้าคุณ เราพากันกลับไปภูฏานอีก ผมให้สัปเหร่อเปิดภูฏานออก แล้วลากโลงออกมา เราจัด
แรงเปิดฝาโลงออก คุณรู้ไหมว่าเราพบอะไร?

ชัยศิริ อะไรครับ?

เจ้าคุณ เราพบโลงเปล่า

ชัยศิริ (อึ้ง) โลงเปล่า ? จริงหรือครับ ?

คุณหญิง กลอนคงหลวม เอาเถอะ ไปปิดเสียเถอะ ที่นี้ดูให้แน่นะ เคี้ยวเปิดออกไปอีกจะมาโทษกลอน
ชัยศิริ ผมยังไม่อยากจะเชื่อว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องจริง

เจ้าคุณ แต่เราเชื่อคุณประพัฒน์ แกเป็นคนมีหลักฐาน มีเกียรติ แกคงจะไม่มาหลอกเรา
วิทยาต้องตายอยู่ในเบอร์ลินแน่ ๆ เมื่อเป็นเช่นนี้ ใครเล่ามาถูกยิงตายที่บ้าน
หลวงไมตรี ? แล้วทำไมทำให้วิสูตรถูกประหารชีวิต ? แล้วทำไมศพจึงไม่มีอยู่ในโลง ?
ทำไมกระดามจกหมายสองมธจึงมานอนอยู่ในโลง ? ใครเป็นคนเขียนจดหมายขู่วอนใจ
ฉบับนี้ ? ผมแน่ใจเหลือเกิน - มันลายมือของวิทยาคัด ๆ

ชัยศิริ ผมไม่อยากเชื่อเรื่องผี แต่ผมก็ยังตอบปัญหาเหล่านี้ไม่ได้ มันแปลกครับ แปลกอย่างบอก
ไม่ถูก

คุณหญิง อะไรก็ช่างเถอะ ว่าแต่คืนนี้เราจะทำอย่างไรดี นี่ก็ห้าทุ่มกว่า ๆ แล้ว ถ้ามันเกิดอะไร
ขึ้นเวลาสองยาม เราจะทำอย่างไร ?

ชวลิต ผมเป็นตำรวจ ลองจับผีดูสักทีก็ดีเหมือนกันครับ

อารีย์ ผมจะพิสูจน์ความตายของผมในคืนนี้แหละ ว่าผีมีจริงหรือไม่ ตั้งแต่เป็นหมอมานี้ ก็ยังไม่เคย
เจอผีสักทีเดียว

ชัยศิริ นั่นมันเรื่องระหว่างผีกับเรา แล้วระหว่างผีกับคุณชวนใจเล่า เราจะแก้อย่างไร ถ้า
เกิดอะไรขึ้น เวลาสองยาม

เจ้าคุณ ให้เชชนอนเสียให้หลับ เมื่อนั้นเป็นเวลาที่ผีจะมางัดใจหรือ คุณชัยศิริ

ชัยศิริ ผมเห็นควาย แต่ต้องระวังนะครับ ถึงหลับแล้วก็ให้ตกใจไม่ได้ ถ้าขึ้นตกใจผมเกรงว่าอาจ
ช็อคตายได้ จริงไหมครับคุณหมอ

อารีย์ ถ้าช็อคจริง ๆ ก็อาจตายได้ เราต้องระวังให้ดี

ชัยศิริ ผมลยาคัดคัมภีร์

เจ้าคุณ คุณจะทำอย่างไร ?

ชัยศิริ ผมอยากให้อยู่ห่างจากคุณชวนใจจนหลับอย่างสนิทไม่ตื่นภายในสามสี่ชั่วโมงนี้ พอพ้น
สองยามไปแล้ว ใจเราก็จะดีขึ้นเอง ขอสำคัญของไอพ่นสองยามเท่านั้น แต่ถ้าปล่อยให้นอน
หลับโดยไม่ยียามังคับประสาธ คุณชวนใจอาจตกใจตื่นขึ้นก็ได้ ถ้าตกใจอะไรมา ๆ
ผมก็เห็นว่าจะลำบากทีเดียว เพราะเวลานี้ผมเชื่อว่าคุณชวนใจเสียชีวิตหมดแล้วหมดหัวใจ
คุณสติตนเองไม่ได้ นี่ทำให้ร้อกโง่งายขึ้นอีกมาก

- เจ้าคุณ ก็เป็นความผิดที่ผิด คุณรับศิริ คุณถามว่าอย่างไร ?
- อารีย์ เมื่อก่อนเห็นว่าเราจะลองทำดูครับ มันก็ไม่มีอันตรายอะไร.
- รับศิริ คุณถามมาถามวันนี้ เพราะเหตุใดเกิน คงมีบางท่านที่คิดกระพรวนบ้าง ไม่ไรหรือครับ
- อารีย์ เหม็งเอ๋ยคุณถามผม ลองดูสิครับ แต่ก่อนจะไรบา เหม็งคงตรวจหัวใจและ-
อะไร สุโขทัยใจเสียก่อน
- รับศิริ บึงคิใหญ่ เราจะโคไม่เป็นที่ว่าง
- เจ้าคุณ (เสียงพูดที่กระโห่น-ไปไม่ทราบไร) เสียงประตูดังดัง
- ขุน- เจ้าคุณ - มันยังงั้นเอง เอ็งไม่ได้ออกประตูออกหรือ ?
- ขุน พูดได้ - เหม็งบอกคุณถามแล้วครับ
- เจ้าคุณ ปิดแล้วทำไมจึงเปิดได้เล่า เจ้าคุณ - มันทำงานหลายเหลือเกิน
- ขุน พูดได้ - จริง ๆ หน่าครับ เหม็งบอกแล้ว ปิดก็มีมือของเขจริง ๆ หน่าทางปิดหมด
ประตูปิดหมด เหม็งใส่กลอนแบบหนาทุกบาน แต่ลมคงจะแรงมากนะครับ
จึงกันออกไปได้
- เจ้าคุณ มันกันออกไปได้ยังงั้น หน่ากันกลอนก็หักเท่านั้นเอง นี่แสดงว่าเองไม่ได้ใส่-
กลอน ไม่ยังงั้นมันก็เปิดออกไปไม่ได้
- ขุน เหม็งใส่จริง ๆ ครับ ไรผมใส่กระหมือที่เก็บวครับ
- คุณหญิง เดอะ - ออมาเถียงเลย แกลไปใส่เสียใหม่ก็แล้วกัน
- (เสียงพูดทอนดังเคลมมากันเสียงลม - ทอน โกล ๆ - คังนาน ๆ แล้วค-
มากันเสียงดีเทากัน)
- เจ้าคุณ อว - ขวนใจ
- ขวนใจ คิฉันไม่ทลายคะ - ทอนไม่ทลาย - คิฉันแบ่ - คิฉันทนไม่ได้ นี่จวนสองขานหรือ-
ยังคะ ?
- รับศิริ เชื้อเขาเดอะคุณขวนใจ เหม็งรับรองด้วยเกียรที่ว่าจะไม่ทำอะไรเกิดขึ้นเลย-
เวลาสองขาน
- ขวนใจ ออ - คุณรับศิริ ขอโทษคะ คิฉัน - คิฉันจะไปพบคุณเกียรจะไม่รู้ว่าใคร -
เป็นใครแล้ว ออคุณเมอ - ออ คุณชวลิต หน่า ขอบพระคุณคะ แต่คิฉัน -
แพ - ขวัญคิฉันทอนเดอะคะ
- ชวลิต เหม็งเอาคำรวงมาด้วย คิฉันอยู่บ้านแล้ว เหม็งรับรองว่าจะไม่ให้ทำอะไรเกิด -
ขึ้นเลย.

- ชานใจ เป็นพระพุทธรูป แดงเกิดนอกตัวไม่ได้ ^๕ ๕ อะ แหม -- จิตมัน -- แหม
- จารย์ ช่างบอกไม่ถูก ใจคนมันเป็นอย่างนี้ใจก็ไม่รู้
- ชานใจ เชื่อมมือเดอะ ชานใจ ชานใจรับรองว่า ชานใจไม่ได้รับอันตราอะไร
- จารย์ โอ ๓ เราว่ามันเป็นเพื่อนชานใจ เข้มมันแล้ว อะไรก็เข้ามาไม่ได้
- ชานใจ มีกฏมันอะไร ?
- จารย์ อิก ๕ นาคีจะทำคุณกริ่งกรับ
- ชานใจ แหม -- ก็จวนสองชานแล้วนะทีละ
- จารย์ ก็ช่างประไร สองชานก็สองชาน คุณก็มาสองชานมาตั้งหลายวันกริ่งแล้ว
- ชานใจ ไม่เห็นมีอะไรเกิดขึ้นสักที แล้วทำไมเล่าจึงต้องมากลัวสองชานกันนี้
- จารย์ ชานใจ เรื่องที่เกิดขึ้นที่วัดเมื่อเป็นนี้แล้วหรือยังคะ ?
- ชานใจ ชานใจหมดแล้ว ท่านเจ้าคุณทราบกรุณาเอาให้ฟังเมื่อ
- จารย์ แล้วคุณคงความเห็นว่าอย่างไรเล่าคะ ?
- ชานใจ ผมเห็นว่าเป็นเรื่องแปลก แต่มันไม่เชื่อว่าเป็นเรื่องดีอย่างที่คุณเชื่อกัน
- จารย์ ไม่มีอะไรครับ ชานใจ ไปพูดใจให้เชื่อในเรื่องที่เป็นไปไม่ได้มันเลย
- ชานใจ แล้วคุณจะมีนิยายเรื่องทั้งหมัดที่เกิดขึ้นที่วัดได้อย่างไร ถ้าคุณไม่เชื่อว่า
- จารย์ เป็นเรื่องดี
- ชานใจ อ ยังอธิบายไม่ได้ เพราะผมยังไม่ได้อ่านส่วนอย่างใดอิก แตก
- จารย์ ผมเข้าใจว่าเรื่องนี้คงไม่ใช่เรื่องของผม ขอให้คุณเชื่อผมเถิด จ
- ชานใจ คุณไม่เชื่อผม ผมก็ช่วยอะไรคุณไม่ได้
- จารย์ จิตมันถึงยากจะเชื่อคะ -- แต่ใจมันมัน มันมันไหวอย่างบอกไม่ถูก
- ชานใจ คุณชานใจ คุณต้องการจะให้ผมช่วยคุณไหม
- จารย์ ต้องการทีละ
- ชานใจ ถ้าคุณต้องการจะให้ผมช่วยคุณ คุณก็ต้องเชื่อผม คุณจะทำใจหรือไม่ ?
- จารย์ (นิ่งอึ้ง) จิตมัน -- เอะ -- จะพยายามละ
- ชานใจ คุณตอบแบบนี้แสดงว่าคุณยังไม่เชื่อถึงความสามารถของผม ถ้าคุณยังไม่
- จารย์ ไม่เชื่อก็ช่วยไม่ได้ ผมต้องขอคุณด้วย
- ชานใจ (นิ่งอึ้ง) ก็ -- คุณจะให้จิตมันเชื่ออะไรเล่าคะ ?

ชัยศิริ เชื่อว่า เวลาสองยามคืนนี้ จะไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลย คุณจะไม่ได้รับอันตรายอะไรเลย
ทราบใดที่ผมยังนั่งอยู่ที่นี้

ยวนใจ (นิ่งคิด)

ชัยศิริ ผมอยากให้คุณเข้าใจว่าความเชื่ออาจทำให้คนตายได้ รอดก็ได้ ผมจะเล่าเรื่องให้คุณ
ฟังสักเรื่องหนึ่ง จะขอเล่าอย่างย่อ ๆ เทาที่จำได้ นายแพทย์หนึ่งต้องการจะทดลอง
ว่า ความเชื่อจะทำให้คนตายได้อย่างไรหรือไม่ จึงไปชวนนักโทษประหารชีวิตมาคนหนึ่ง
ได้มาแล้วก็เอาตัวเขามัดไว้ในห้องมืด จักแจ้งบอกนักโทษนั้นว่า เขาจะเอาเข็มแทงที่
คอนักโทษ ปล่อยให้เลือดไหลจนกว่านักโทษผู้นั้นจะตาย.....บอกแล้วเขาก็เอาเข็มแทงคอ
นักโทษผู้นั้นให้เจ็บ แล้วจึงแจ้งบอกคนนำลงไปในอ่างให้ล้างล้าง ๆ อยู่เสมอ นักโทษผู้นั้น
เข้าใจว่าเลือดของตนไหลลงอ่างล้างล้าง ๆ อยู่ตลอดเวลา ก็ใจเสีย ซึ่งอันที่จริงเลือด
เกือบจะไม่ไหลออกมาจากรูเข็มนั้นเลย เขาอนุญาตให้ดูอยู่เช่นนั้นด้วยความเชื่อว่า
เลือดไหลออกมาทุกขณะลมหายใจ ในที่สุดเขาก็หมดกำลังใจ และตายไปจริง ๆ นี่แสดง
ว่าความเชื่ออาจทำให้คนตายได้ ในเรื่องของผมนั้นคุณเชื่อว่าผมนั้นจะตายเวลาสองยาม
เพราะอะไรก็ตาม คุณอาจจะตายจริง ๆ ก็ได้ เพราะฉะนั้น คุณต้องต่อสู้- คุณต้อง
ไม่เชื่อ แล้วมันก็ไม่เป็นผลเลยที่จะเชื่อ ผมบอกคุณได้คำเดียวว่า ความเชื่อมั่นของ
คุณอย่างเดียวนั้นจะช่วยคุณให้ปลอดภัยได้ คุณต้องเชื่อว่าจะไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลย
เวลาสองยาม คุณจะเชื่อหรือไม่เชื่อ คุณยวนใจ

ยวนใจ เชื่อคะ- เชื่อ- คิดนเชื่อ

ชัยศิริ ดีแล้ว คุณต้องเชื่อ คุณต้องมั่นใจว่าจะไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลยในเวลาสองยาม กำลังใจ
ของคุณ - สติของคุณ - เป็นสิ่งเดียวที่คุณต้องการเวลานี้ คุณต้องเชื่อมั่น- คุณต้องเชื่อ
ทุก ๆ คำพูดที่ผมบอกคุณ

(เสียงนาฬิกาตี ๒๒.๓๐ น. ตรง)

ยวนใจ ทำทุกครึ่ง- อีกครึ่งชั่วโมงเท่านั้น

ชัยศิริ อ่างมัน ทำทุกครึ่งชั่วโมงครึ่ง คุณปล่อยให้สบาย อย่าขอมให้มือปากเท้าเป็นอันขาด
อ้อ- ผมอยากให้คุณทำอะไรสักอย่างหนึ่งจะได้ไหม

ยวนใจ ได้คะ อะไรคะ

ชัยศิริ ผมอยากให้คุณนอนหลับอย่างสนิท ผมได้ทำหรือคุณหมดแล้ว เราตกลงกันอยากจะให้นอน
หลับคุณ

ยวนใจ เอะ- ทำไมเล่าคะ

ชัยศิริ ทางนี้ ทางนี้ที่สุด คุณต้องนอนหลับ ผมอยากให้คุณหลับไปจนสว่าง ผมรับรองว่าคุณจะ
หลับ

ยวนใจ สบายเมื่อคืนขึ้นแล้ว

ยวนใจ ทำไมจึงต้องมานอนหลับเล่าคะ

ชัยศิริ ผมไม่ต้องการให้คุณตื่นง่าย

ชวนใจ (นิ่งคิด) แหม- คิณ- เออ- คิณไม่- ไม่ยอมรับประทานยานอนหลับหรอกคะ

ชัยศิริ อ้าว - ทำไมละครับ

ชวนใจ (นิ่งคิด) เออ - คิณ- เออ-กลัวว่าจะหลับแล้วไม่ตื่นคะ

ชัยศิริ แล้วกัน ทำไมจะไม่ตื่นครับ พุทโธ- ก็เราให้กินแต่พอดี แล้วจะให้ยาที่ไม่ใช่ยา คุณหมอ
อารีย์ทางหากจะเป็นผู้ให้ คุณไม่เชื่อคุณหมอคอกหรือ

ชวนใจ เชอะคะ- แต่สำหรับคืนวันนี้ คิณยังไม่อยากกินยานอนหลับเลย มันสังหรณ์ใจยังงั้นชอบกล
คิณไม่กลัวยาหรอกคะ แต่กลัวว่าถ้าหลับอย่างนั้น ก็เท่ากับทำลายกำลังใจทางลอม - -
คุณก็บอกคิณแล้วว่า ต้องรักษากำลังใจไว้

ชัยศิริ เมื่อคุณตื่นอยู่ คุณต้องการกำลังใจที่จะต่อสู้กับเหตุการณ์ แต่เมื่อคุณหลับแล้ว คุณก็อยู่ในที่
ปลอดภัยทุกอย่าง

ชวนใจ แต่คิณรู้สึกว่าการกินยานอนหลับก็เท่ากับเอาเชือกมามัดตัวเอง ในเวลาเช้ากาย
เขาเริ่มเข้านี้ ให้คิณเป็นอิสระแก่ตัวเองเชอะคะ คิณอยากสู้กับเหตุการณ์ด้วยจิตใจ
ที่บริสุทธิ์ ไม่ใช่จิตใจที่ตายแล้วด้วยฤทธิ์ยา

ชัยศิริ คุณจะปฏิเสธจริง ๆ หรือครับ คุณชวนใจ

ชวนใจ กรุณา - เออ- ให้คิณปฏิเสธเชอะคะ

ชัยศิริ ตามใจคุณ แต่ผมรู้สึกว่า ถึงคุณจะไม่ยอมทานยานอนหลับ แต่คุณก็ต้องพยายามนอน
ให้หลับ คุณไปรบกวนไปนอนดีกว่า นอนนิ่ง ๆ อย่าคิด ปล่อยให้สบาย ให้คนไปนั่งเป็น
เพื่อนคุยด้วยอย่างเมื่อกี้ พวกเราจะไม่นอน จะนั่งเฝ้าคุณอยู่ในห้องนี้

ชวลิต คุณไม่ตองวิตกอะไรทั้งสิ้น ผมเอาตำรวจลอมมานไว้แล้ว

คุณหญิง ไปนอนเถอะลูก แม้ที่จะนั่งเฝ้าอยู่ในห้องนี้ ให้นั่งจิบกับแม่ทวงไปอยู่เป็นเพื่อนลูกใน
ห้องนอน เราจะเข้าไปคุยกันทั้งหมดลูกจะนอนไม่หลับ

ชวนใจ คะ คิณจะพยายาม

คุณหญิง จี๊ แกกับแม่ทวงไปอยู่เป็นเพื่อนคุณในห้องนอน อย่าถึงออกมาไม่ได้ละ

จี๊ เจาคะ ~~.....~~ (.....) ~~.....~~ 1/10/25
(เสียงพี่เทาชวนใจกับจี๊เดินกลับออกไป)

เจาคูณ นึกผมแล้ว

อารีย์ อีก ๑๘ นาทีจะสองยามครับ

คุณหญิง แหม- คุณมันเร็วเหลือเกิน

ชวลิต เราจะรู้เรื่องกันใน ๑๘ นาทีนี้ ผมคิดว่าท่านเจ้าคุณควรจะไปอยู่ในห้องคุณชวนใจ
จะไม่คิดกลัวหรือครับ

ชัยศิริ ผมว่าอย่าดีกว่าผมแน่ใจว่าไม่มีอะไร แต่ถ้าคุณชวนใจลืมนอนอยู่ ผลร้ายจะมีมากกว่า
ผลดี ผมอยากได้คืนหลับตา และสงบใจ ถ้าเขาไปอยู่กันหลายคนในห้อง แกจะสงบใจ
ไม่ได้

อารีย์ ผมไม่ใช่คนเชื่อง แต่ผมตอบไม่ได้ว่าเรื่องมันจะไปอย่างไรกันคราวนี้ ถ้าไม่เกิดเรื่องที่
วัดเมื่อเย็นผมก็จะไม่คิดอะไรมาก

ชัยศิริ มันไม่มีอะไรหรือครับ มันอยู่ที่ใจเราต่างหาก ถ้าใจเรายังคืออยู่ที่นั่น

ขวลิต ผมไม่กลัวอะไรเลย แต่คราวนี้ผมสงสัยอะไรบอกไม่ถูก

คุณหญิง คุณสารวัตรสงสัยอะไรคะ

ขวลิต ผมยังไม่กล้าตัดสินอะไรครับ แต่ในโลกนี้เรื่องที่ประหลาดมหัศจรรย์ มักมีให้เราเห็นเสมอ ถ้าวิญญาณคุณวิथाโคมาเล่นกลให้เราดูจริง ๆ ตลอด ๑ ปีที่ผ่านมาแล้ว ตอนสองยามคืนนี้ก็จะต้องมีเหตุประหลาดแน่ ๆ แต่ถ้าวิญญาณคุณวิथाโคมาเกี่ยวของอะไรกับเรื่องนี้เลย มันก็ต้องเป็นเรื่องของบุรุษหรือของใครคนหนึ่งที่ต้องการอะไรสักอย่างหนึ่งที่เรายังคิดไม่ออก และถ้าข้อสันนิษฐานนี้เป็นจริง สองยามคืนนี้ก็จะไม่มีอะไรที่ประหลาดน่ากลัวเหมือนอย่างโลงเปล่าที่เราพบเห็นเมื่อเย็น ถ้าจะมีก็คงเป็นเรื่องของบุรุษธรรมดาหรือคนเล็กกับคนนั้น แต่ผมรับรองได้ว่าเจ้าหมอนี้จะหนีรอดมือผมไปได้ ไม่ได้เลย ผมจุกยามไว้ทุกช่องแล้ว

เจ้าคุณ ไต่คุณสารวัตรมาอยู่ด้วย ผมก็อุ่นใจเป็นกอง ความจริงถ้าไม่เกิดเรื่องเมื่อเย็น คืนนี้เราก็คงไม่ต้องมานั่งต่างตากันอย่างนี้ เราลืมนกันหมดแล้วที่วิथाเขาบอกชวนใจว่าเขาจะกลับมาอีกเมื่อครบรอบปี ถ้าไม่มีจดหมายขู่มันนั้นตั้งอยู่ในโลง เราก็คงไม่นึกว่าควรจะมีอะไรเกิดขึ้นอีกตอนสองยามคืนนี้

ชัยศิริ แต่ผมกล้าฟัน ยืนยันว่าจะไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลย นอกจากเหตุการณ์ตามปกติธรรมดา เช่นฝนตกฟ้าร้องเป็นต้น เรื่องผีผมรับรองได้ว่าไม่มีแน่

คุณหญิง คุณรู้ได้อย่างไรคะ

ชัยศิริ ผมไม่มีหลักฐานหรือครับ แต่ผมไม่เชื่อ คอยดูเอาสิครับ นี่เวลาเท่าใดแล้ว (ดูนาฬิกาข้อมือ) อีกเก้านาทีจะสองยาม

อารีย์ มันใกล้เข้ามาแล้ว

ขวลิต เราจะไต่ทดลองกันคราวนี้แหละว่ามีจริงหรือไม่

ชัยศิริ ผมแน่ใจว่าจะไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลย นอกจากเหตุปกติ

(เสียงพายุพัดกรรโชกอย่างแรง ใบไม้กรวไหว หมอกหนาแต่ไกล เสียงฟ้าร้องดังถนัดมากขึ้น)

คุณหญิง แหม- คิณชนลูกเกรียวเสียแล้ว หนาเจ้ากรรมที่โชนมาทอนอยู่ได้ ฟ้ายิ่งเสียเรื่อยที่เคียว

เจ้าคุณ เอะ - ลมยิ่งพัดแรงขึ้นทุกที ผมรู้สึกเหมือนเรือนกำลังโยก (เสียงหน้าต่างเปิดดังปัง)

คุณหญิง เจ้าคุณทำพิษอีกแล้ว-- จูน- จูน นี่แกเปิดหน้าต่างบังใจกัน มันเปิดออกไปอีกแล้ว วิ่งไปดูหน้าต่างในทองนอนของเจ้าคุณนะ

จูน เอ - ผมปัดแล้วนี่ครับ กลอนก็ใส่เรียบร้อยทุกบ้าน นี่มันอย่างไรกัน?
คุณหญิง แกล้งมาเจี๊ยะ แกล้งใส่กลอนไม่สนิท มันถึงโคเปิดโต
(เสียงฝีเท้าจูนวิ่งออกไป)

เจ้าคุณ มันยังงี้กัน - ทุกวันนี้ก็ไม่เหมือนอย่างนี้เลย เคี้ยวหน้าตางเปิด เคี้ยวประตูเปิด ทุมัน
bung ไปหมด

ชัยศิริ ลมพัดจุกมากครับ ลมคงเข้ามาตั้งอยู่ข้างในมากจึงเกิดความคันขึ้น ผมว่ากลอนอาจใส่ไม่สนิท
มันไม่มีอะไรหรอก ครับ

คุณหญิง อิกทีนาทีจะสองยามละ?

ชัยศิริ (ทูลนาฬิกา) อิก ๕ นาฬิกาครับ

ชวลิต ผมจะออกไปดู บานข้างนอกสักประเดี๋ยว
(เสียงฝีเท้าเดินออกไป เสียงปิกเปิดประตู)

เจ้าคุณ เอ - --- คุณหมอ นั้นเขาเป็นออกมาทำไม?

อารีย์ เทรียมพร้อมครับ --- ถ้าเป็นคนร้าย ไม่ใช่ จะได้อัปเดตการได้เลย

ชัยศิริ ผมว่าไม่มีอะไร

เจ้าคุณ ก็ไม่แน่ว่าคุณ ยิงจวนสองยาม ใจก็ยิ่งเต็ม แต่ผมไม่กลัวหรอก เอ๊ะ --- นั้นเสียงอะไร
ดังซี --- นั้นเสียงอะไร?

(เสียงนกแสกรร้องโก ล --- แล้วโกลเข้ามา --- โกลเข้ามาแสดง ว่าบินมาจับที่หลังคา)

ชัยศิริ นกครับ --- นกแสก --- มันคงจะกินพายุ

คุณหญิง นกเจ้ากรรมอะไรก็ไม่รู้ --- คันมารองอยู่ได้

(เสียงประตูเปิดดังปัง ๆ ทิด ๆ กัน)

เจ้าคุณ เจ้าจูนมันยังงี้ --- ประตูของตงตั้งเปิดอีกแล้ว มันใส่กลอนของมันยังงี้วะ บ้าจริง ---

ช ชั่งเออะคุณหญิง มันจะไปเปิดเอง

(เสียงฝีเท้าเดินออกไป)

คุณหญิง จอนกรือยั้วละ?

ชัยศิริ อิก ๒ นาฬิกาครับ

คุณหญิง ตาย --- ตาย เร็วอะไรอ บ้างนี้ --- นั้นหมาเห่าอะไร --- ตัวลึเคะ

(เสียงหมาเห่า ารรไร --- แล้วไม่มีเสียงฟารอง ๕ คำรามเคล้าไปกับเสียงพายุ)

อารีย์ ผมจะออกไปดูเอง ไม่เป็นไรครับ ผมเป็น ต้องเอาลูกขึ้นไล่เสียก่อน (หยิบปืน)

เสียงปลอกเหล็ก --- เอาลูกขึ้นไล่ เสียงฝีเท้าเดิน

คุณหญิง แหม --- ออกไปกันหมด นี่เหลือคุณกับคันทันเท จันนั้น แล้วก็จวนสองยามด้วย

ชัยศิริ (หัวเราะอย่างใจเย็น) ใจเย็นเออะครับ ผมรับรองว่าไม่มีอะไร ผมเตรียมนปืนมาเพิ่ม
กัน

(เสียงปลกเซฟ---เอาลูกขึ้นล่าง---และเสียงวางเป็นลงบนโต๊ะ เสียงพายุพัด)
เสียงฝนตกดังกึก --- เสียงฟารอง คารามดี ๆ กัน เป็นเสียงยาว---เสียงใบไม้สั่นกรา

คุณหญิง คุณทองอยู่ไหนทองนั้นคะ---คุณรับศิริ

รับศิริ อย่าวีตกเลยครับ ผมไม่ไปไหนหรอก

คุณหญิง เอ---เจ้าคุณนี่ยังงี้ ออกไปหาบุงเฒ่าที่เคียว มัวไปทำอะไรอยู่ไม่รู้ นี่จะสอง
ยามอยู่แล้วก้อ เวลาเท่าไรแล้วคะ

รับศิริ ครับ---เออ---ก็เห็นจะ สองยาม พอก

(เสียงนาฬิกาตีช้า ๆ --- ๑-๒-๓-๔-๕-๖-๗-๘-๙-๑๐-๑๑-๑๒) ทันทีนั้นก็มีเสียงฟ้าผ่าดัง

สนั่น --- แลก็มีเสียงฟารองดังตามมา)

คุณหญิง วาย---ไฟดับ---เอะ---ไฟเป็นอะไรนี่---ฉิวขาดกระมัง ? คุณรับศิริคะ---คุณอยู่ที่ไหน

รับศิริ ผมอยู่ที่---อยากรอครับ ไปรอกันหนึ่ง ๆ เชื้อผม ไม่มีอะไรหรอก

ชวนใจ (เสียงร้องเรียกในท้องนอน) วาย---คุณแม่ธา---คุณแม่ธา

จิ๋ว (เสียงในท้องนอน) คุณคะ นั่นคุณจะไปไหน วิ่งอยู่ไหนคะ อย่าวีตก

(เสียงผีเพ่าวิ่งเข้ามาในท้องอย่างรีบร้อน เสียงชนแก้ว แก้วล้ม)

ชวนใจ (เสียงดัง) อยากรอกใจ) คุณแม่ธา---

คุณหญิง แม่อยู่ไหน แม่อยู่ไหน

(เสียงฟารองคาราม เสียงลมพายุ) ชวนใจ วายง---อ ย่า---อย่าทำดิ้น

วายเป็นตายแล้ว (หัวครองอย่างขมขื่น)

คุณหญิง ชวนใจ---ชวนใจ นี่แม่ ไม่ใช่วีทยา

กอก

รับศิริ ผมอยู่ที่คุณชวนใจ คุณไม่ต้องกลัวอะไรเลย

คุณหญิง ชวนใจ---ชวนใจ---เอะ---นี่ลูกเป็นอะไรไป ชวนใจ ทำไมจึงไม่พูด ชวนใจ นี่แม่ธา

ไม่ใช่วีทยา แม่กอกลูกไวแล้ว

๕. เสียงฟ้าผ่าอีกครั้งหนึ่ง แล้วก็มีเสียงฟารองอย่างกึกก้องกัน มีเสียงคนวิ่งร้องบน เสียงแก้ว

ล้มโครมคราม เสียงร้องเรียกกันใหญ่ไฟ)

เจ้าคุณ โอหุน---ลูกตะเกียงเรว---ใครมีไฟฉายมา ? คุณชวลิต---คุณชวลิต คุณหมอละ

ไปไหนกันหมด อ้าว---นั่นใครฉายไฟ

รับศิริ ผมครับ รับศิริ

(มีเสียงคนวิ่งมา)

ชวลิต อะไรกันครับ นี่ผม ชวลิต

คุณหญิง ชวนใจ---ชวนใจ---คุณรับศิริฉายไฟหน่อยคะ---ชวนใจเป็นอะไรไปแล้ว

เจ้าคุณ ชวนใจ ---ชวนใจ---คุณรับศิริลองดูหน้าสิ เอะ---ชวนใจเป็นอะไรไป คุณหมอ

คุณหมอ ครับ ผมอยู่ที่นี่ เคียวครับไม่ต้องตกใจ (เสียงวิ่งมา) ขอมือผม---มือคุณชวนใจ

คุณหญิง เห็นอย่างไรบ้างคะ? จี๊พจรเป็นยังงี้บ้าง?